

εἰς τὰς Σποράδας, διὰ βιβλίον ἐκδοθησόμενον ἐν Πρωσσίᾳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Corpus Inscriptionum».

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Ὁ ἀρχαιολόγος Λέων Κετζί ἀνεκάλυψεν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιγραφῶν, ὅτι ἐπανελήφθησαν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Χαλδαίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Κρόδ καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ὁθωμανικῆς Κυβερνήσεως αἱ ἀνασκαφαί, αἵτινες εἶχον διακοπὴν συνεπεία τοῦ θανάτου τοῦ Σαρζέκ. Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἀποστολὴ ἐγκαιρῶς ἐν μέσῳ τῆς ἐρήμου ἐντὸς αὐτῶν τῶν ἐρειπίων, οὗτω δὲ ἀδικοκῶς καὶ μεθοδικῶς δύναται νὰ ἐκτελῇ τὰς ἀνασκαφάς.

Μεταξὺ ἄλλων ἀνεκαλύφθη ἥδη καὶ μικρὸν ἄγαλμα ἀκέφαλον, ἐφ' οὗ ὁμοῦ κάλλιστα ἐφαρμόζεται μία θαυμασιὰ κεφαλὴ κιδροφόρος, τὴν ὁποίαν εἶχεν εὖρει πρὸ ἐτῶν ὁ Σαρζέκ καὶ ἥτις τελείως στυπληροῖ τὴν εἰκόνα μεγάλων ἀρχηγῶν τῆς ἀρχαίας Χαλδαίας.

Ἐπίσης ἀνεκάλυφθη ὅτι αἱ εἰς τὰ Σούτα ἀνασκαφαί, αἱ διευθυνόμεναι παρὰ τοῦ Ἀββᾶ Λευνῶ, ἔφερον εἰς φῶς ἀρχαίας χριστιανικὰς κατακόμβας. Μέχρι τοῦδε εὐρέθησαν τρεῖς κατακόμβαι 40 μέτρων ἐκάστη. Ἐκ τῆς μιᾶς ἐξήχθησαν ἥδη τὰ χρώματα καὶ δύναται τις εὐκόλως νὰ εἰσέλθῃ, μολονότι δὲν ἔφθασαν εἰσέτι αἱ ἀνασκαφαὶ μέχρι τοῦ ἀρχαίου δαπέδου αὐτῆς. Καὶ εἰς τὰ δύο τοιχώματα τῆς στοᾶς ταύτης ἀπαντᾷ σειρά στήκων, εἰς μερικὸν τῶν ὁποίων σώζονται εἰσέτι καὶ οἱ σκελετοί. Αἱ ὀλίγαι εὐρεθεῖσαι λατινικαὶ ἐπιγραφαὶ ἀποδεικνύουσιν ὅτι πρόκειται περὶ χριστιανικῆς νεκροπόλεως τοῦ γ' ἴσως αἰῶνος.

— Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀγγλικῆς Σχολῆς κ. Βοζάγκκετ ἐπεσκέσθη ἅπασαν τὴν Λακωνικὴν, καθορίσας τὰ σημεῖα εἰς τὰ ὁποῖα νομίζει ἀναγκαστὸν νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνασκαφαί. Ὁ κ. Βοζάγκκετ θὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἀνασκαφὰς καὶ θὰ χρησιμοποίησιν εἰς τοῦτο ἅπαντα τὰ μέλη τῆς σχολῆς. Αἱ πρώται ἀνασκαφαὶ θὰ γίνωνται εἰς τὴν θέσιν Ἀνάληψις τοῦ δήμου Οἰνοῦντος.

— Ἠγγέλθη ἐκ Καΐρου, ὅτι ὁ γνωστὸς ἐλληνιστὴς κ. Λεφέβρ, μέλος τῆς γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν, ἀνεχώρησε προχθὲς εἰς Τέχνα (Ἄνω Αἴγυπτον) ὅπως ἀρξήται ἀνασκαφῶν ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῆς ἀρχαίας Ἀκόριδος. Ὁ κ. Μπαρρύ, μέλος τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἰνστιτούτου τοῦ Καΐρου, θὰ συμμετάσχη αὐτῶν.

ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Ἀνευρέθη ἐν χρυσοῦν νόμισμα τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ ἄλλα τεμάχια χρυσοῦ κοσμημάτων ἐντὸς ἀρχαίου τάφου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡλείου οἰκόπεδον. Ὁ ἀνεκαλυφθεὶς τάφος ἀνάγεται εἰς τοὺς Ρωμαϊκοὺς χρόνους.

— Ἐν Σύρῳ εὐρέθη ἀρχαία πλάξ φέρουσα τὴν ἐπομένην ἐπιγραφὴν:

ΕΛΙΚΩΝ ΧΑΡΙΔ
ΗΜΟΥ ΕΤΩΝ : C
ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ

Πλὴν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης σώζονται ἐντὸς δεξαμενῆς τινος ἐντετειχισμένῃ δύο ἀρχαῖαι πλάκες ἀνεπίγραφαι, ἐπὶ τῆς μιᾶς τῶν ὁποίων ὑποτίθεται ὅτι ὑπῆρχε ἔγχρωμος γραφὴ κατασφραφίσσα ἐκ τῆς πολυκαρίας.

— Ἐν Κασταλίᾳ θὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνασκαφαί.

— Ἐν τινι παρὰ τὸν Παράδεισον τῆς Σμύρνης κτήματι ἀνευρέθησαν λείψανα βυζαντινοῦ οἰκήματος καὶ κοινὸν ψηφιδωτὸ καὶ σωρὸς πηλίνων σωλῆνων ἄμμου πεπληρωμένον. Πρὸς ἀνατολὰς δέ, μεγάλη λείψαν τελειότερου ψηφιδωτοῦ καὶ τείλους οἰκοδομηματος τελειότερου καὶ ἔχον ἐισόδου, ἧς ὅπισθεν ἐν τῇ αὐτῇ ἡτο τὸ ψηφιδωτόν, ἐν ᾧ πέραν αὐτοῦ ἦτο ἡ οἰκία.

— Πρὸ μηνῶν εἰς τὸ χωρίον Γαβαλοῦ τοῦ Μεσολογίου ἀνεκαλύφθησαν ἐντὸς ἰδιωτικῶν κτημάτων σπουδαῖα κειμήλια τὰ ὁποῖα ἀπεστάλησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας ἐντὸς κυθωτίου.

Τὰ πολύτιμα ταῦτα κειμήλια τὰ ὁποῖα ἀνευρέθησαν ἐντὸς ἀρχαίου τάφου καὶ ἦσαν ἐν τῷ κιθωτίῳ εἶνε τὰ ἑξῆς : Δύο στέφανοι ἐκ λεπτῶν ἐλασμάτων στίλβοντος χρυσοῦ. Μία ζώνη ἀργυρᾶ μὴ σωθεῖσα ἀκεραία, ἐφ' ἧς εἶνε ἀναγεγραμμένοι παραστάσεις ἀρματοδρομίας. Ἐν ἀγαλματίῳ ἀργυροῦν παριστῶν τὴν Νίκην κρατοῦσαν στέφανον, δύο πτεριστῆρες ἐκ χαλκοῦ, εἰς τρίπους γάλκινος μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ λυχνίας, βάρους 30 ὀκάδων καὶ ἄλλα τινὰ θραύσματα.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ἀπάντων εἶνε χρυσοῦς δακτύλιος ἐπιμήκης, περίπου 7—8 ἐκαστοτῶν μήκους καὶ ἱκανοῦ πάχους, βάρους 40 δραμίων. Ὁ δακτύλιος οὗτος φέρει μέγαν ἐρυθρὸν λίθον ἐφ' οὗ παρίσταται γυνὴ ἐξαισίας διαπλάσεως, κρατοῦσα προσωπίδα Ἡ γυνὴ παριστᾷ τὴν Κωμωδίαν.

Τὰ εὐρήματα ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τοὺς Μακεδονικοὺς χρόνους, ἡ δὲ ἀρχαιολογικὴ ἀξία αὐτῶν εἶνε ἀνεκτίμητος. Ἰδίως ὁ δακτύλιος καὶ δὴ ὁ λίθος αὐτοῦ εἶνε κειμήλια, διὰ τῶν ὁποίων πρώτην φορὰν θὰ πλουτισθῇ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑλλάδος. Ὡς ὑποτίθεται ἐκ τῶν στεφάνων καὶ τῶν πτερῶν, ταῦτα ἀνήκον εἰς νικητὴν ἵνα τῶν ἀγώνων ἢ ἂν ληφθῇ ὑπ' ὅψει μᾶλλον ἢ ἐξαικόνισις τοῦ δακτυλίου, εἰς τραγῶδον.

— Ἐν Σμύρνῃ εἰς τὸ χωρίον Σολωμονλλῆ τοῦ Οὐσκαίου εὐρέθη ἄγαλμα ὕψους ἐνὸς μέτρου μαρμαρίνου ἐν καλῇ καταστάσει εὐρισκόμενον, τὸ ὁποῖον ἀπεστάλη εἰς τὸ ἐν Κων/πόλει αὐτοκρατορικὸν Μουσεῖον. Ἐπίσης, εἰς τὰ χωρία Δεβελλῇ καὶ Καγιαλὰρ τοῦ Τσάρ ἀνευρέθησαν δύο μαρμαρίνα ἄγαλματα μετὰ πλάκων ἐνεπιγράφων, τὰ ὁποῖα μετεφέρθησαν εἰς τὸ ἐν Σμύρνῃ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον.

ΕΞΕΛΟΘΗΣΑΝ

Κ. Σκόκου. Ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1904. Κατέστη ἀναπόφευκτος προάγγελος ἐκάστης Πρωτοχρονιᾶς. Εἶνε τὸ εὐτυχέστερον συγχρόνως ἡμερολόγιον, διότι βαίνει πάντοτε ἐπὶ ὁδοῦ ἀποσπάρτου, ἡ μάλιστα χρυσοπάρτου. Ἡ μεγαλύτερα ποικιλία εὐρηται εἰς τὰς κομψὰς σελίδας του. Τὰ πλὴν ἀντίετα γούστα κατορθώνει ὁ ἐπιδείξις πάτρων τοῦ Ἡμερολογίου νὰ συμφιλίωσιν. Ὑπάρχουν οἱ μέμφιμοι, ἀλλ' ἡ μεγάλη κυκλοφορία τοῦ Ἡμερολογίου Σκόκου ἀποδεικνύει ὅτι τίποτε δὲν δύναται νὰ ἀνακόψῃ τὴν θριαμβευτικὴν τροχίαν του.

Ι. Βρετοῦ Ἡμερολόγιον Ἑγκυκλοπαιδικὸν τοῦ 1904. Ἐκδότης Ι. Κολλάρος. Ἐν Ἀθῆναις. Σελ. 396. Τέταρτον ἔτος ἐκδίδει ὁ κ. Βρετὴς τὸ ὄντως ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον του, ὅπερ μέχρι τοῦδε ἐξεδίδετο ἐν Κων/πόλει. Αἱ πυκνοτυπωμέναι σελίδες του εἶνε ἐν πολὺτιμον θηταύρισμα ποικίλων χρησιμωτάτων ἀρθριζίων καὶ πληροφοριῶν τῆς παγκοσμίου κινήσεως, ἅμα δὲ καὶ γνώσεων ἀπαραιτήτων διὰ τὸν καθημερινὸ βίον.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

«Νέος Ἑλληνομνήμων». Θὰ ἐκδίδεται εἰς μεγάλην τεύχη ἐκ σελ. 128 καὶ ἄ τριμηνίαν, ὑπὸ Σπυρ. Λάμπρου. Θὰ περιέχῃ ἀνέκδοτον ἱστορικὴν ὕλην, ἣν συνέλεξεν ἐν τοῖς δημοτικαῖς βιβλιοθήκαις.

Φυλλίς. Περιόδικον μηνιαῖον εἰς τεύχη σχήματος 8ου Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μεταρρυθμίζεται ἐπὶ τὰ βελτίω. Συνδρομὴ δρχ. 4 Ἐν Ἀθῆναις.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Maitres de la peinture. Μέρος Β'. Μετὰ 40 εικόνων. Ἐν Παρισίοις.

Meynell. L'oeuvre de John Sargent. Λονδῶν.

Gibson. Quatre-vingt dessins. Νέα Ὑόρκη.
V. Robinson. Meubles anciens et autres objets d'art. Φρ. 150.

Gallatin. Dessins d'Aubrey Beardsley.

L'Art de J. Weistler.

B. Brown. Les Arts dans l'Angleterre d'autrefois.

Studio τῆς 15 Δεκεμβρίου. Δημοσιεύονται μελέται περὶ τοῦ ζωγράφου J. Blanche, περὶ τοῦ ἐκ Γλασκώης σχεδιαστοῦ ἐπίπλων Logan, περὶ τοῦ Ὀλλανδοῦ ζωγράφου Maris κ.λ.π. καὶ εἰκόνες ἀνεκδότων ἔργων τοῦ Οὐϊτςτερ, χαρακτηριστικὰ ἐπὶ μετάλλου σχέδια τοῦ Carr, καὶ προσωπογραφίαι τοῦ ζωγράφου B. Umer.

Ch. Diehl. Ravenna. Μετὰ 130 εικόνων.

H. G. Fierens. Nouveaux essais sur l'art contemporain.

G. Migon. L'Exposition des arts musulmans au Musée des Arts décoratifs.

M. Tourniaux. J. Petronneau.

G. Vasari. Les Vies des plus excellents peintres, sculpteurs et architectes.

Εἰς τὸ τελευταῖον φυλλάδιον ἐνὸς περιοδικοῦ τοῦ Λονδίνου γίνεται μέγας ἔπαινος, τῆς γελιογραφίας ἐν Γαλλίᾳ. Ὁ γράφων λέγει ὅτι αὕτη εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν τέχνη τῶν Γάλλων. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀπαίρῃ τὰ σκῆπτρα ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ. Εἶνε τὸ πνεῦμα τῶν Γάλλων, τὸ ὁποῖον φέρεται πρὸς τὴν διακωμώδησιν. Γελωτοποιοῦν τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας ἀπὸ τοῦ Πάπα μέχρι τοῦ τελευταίου ἀματηλάτου. Ἐξαιρέσει τοῦ «Πόντος», τὰ ἄλλα ἀγγλικά γελιογραφικά φύλλα εἶνε χονδροειδῆ πρὸ τῶν γαλλικῶν. Ὁ ἀρθρογράφων ἐγκωμιάζει ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων γελιογράφων τὸν Γκαβαρνί, τὸν Δωμιέ, τὸν Σάμ. Ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων ἐξαίρει κυρίως τὸν Φοραίν. Εἰς τὰς γελιογραφίας αὐτοῦ, λέγει, θὰ εὕρῃ ὁ ἱστορικός τοῦ μέλλοντος ὅλον τὸν βίον τῶν Γάλλων ἀστῶν τῆς μεσαίας τάξεως.

Giornale d'Arte. Δημοσιεύει ἀνεκδοτὸν διὰ γραφίδος σχ. διαγράφημα τοῦ Moreli, ἐν σχέδιον τοῦ Congoni.

Revue du bien. Εἰδικὸν Χριστογενεϊτικὸν τεύχος. Περιέχει εἰκόνας τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ τῶν καλλιτεχνῶν Ribera, Schwabe, Τισσιανού, Παραήλου, Luini, Μουρίλλου, Dürer, Φρά Βαρθολομαίου καὶ Pisano. Δημοσιεύει προσωπογραφίαν τοῦ ζωγράφου Bessel, δύο ἔργα τοῦ Monchaux, ἄρθρον περὶ τοῦ Ἰταλοῦ ζωγράφου E. Sain μετὰ πολλῶν σχεδιαγραμμάτων του.

Νεωτεριστῇ.—Ἦσαν σοφοὶ οἱ πρόγονοί μας λέγοντες: Φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ράδιον. Ἀλλὰ καὶ οἱ νεώτεροι εἶναι ἐπίσης σοφοί, ἀφοῦ μὲ τό... ράδιον, ὅπερ ἀπεκάλυψαν οἱ σύζυγοι Κουρῆ, ὅλα τὰ μεταβάλλουν...

Μαρμαρογλύπτῃ.—Ἡ εἰσαγωγή τῶν ἐλληνικῶν μαρμάρων, χάρις εἰς τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς ὁποίας τυγχάνουν παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου αὐξάνει ὁσημέραι, ἰδίᾳ τῶν μαρμάρων τῆς Πεντέλης καὶ τῆς Σκύρου. Ἐκτὸς τῆς κατασκευῆς πλείστων ἰδιωτικῶν μνημείων ἐκ μαρμάρων ἐλληνικῶν ἐν Γερμανίᾳ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουν ἐκ Πεντελίου μαρμάρων τὰ ἐξῆς ἀγάλματα: Τῆς Αὐτοκρατορίας Φρειδερίκου, τοῦ Βάγνερ, τοῦ Μπετόβεν, τοῦ Σίλλερ καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τοῦ Α'.

Περιέργῳ.—Θέλετε νὰ μάθετε ποῶς εἶναι ὁ ὑψηλότερος πύργος τῆς ὑψηλότητος; Ἐχτε ὑπομονήν. Γίνεται καὶ θὰ δυνηθῇτε νὰ τὸν θαυμάσετε ἂν ἀποφασίσετε νὰ ὑπάρχετε εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ Σικάγου. Θὰ ἔχῃ

ὕψος 1500 ποδῶν, χαλύβδινος. Ἐντὸς αὐτοῦ θὰ λειτουργεῖ σιδηρόδρομος. Ἡ κορυφή θὰ χωρῇ 700 ἄτομα, εἰς τὴν βάσιν δὲ θὰ ὑπάρχῃ ἀπέραντος λίμνη, μὲ κύματα, ἅτινα θὰ ὑπερβαίνουν τὰ τοῦ Ὠκεανοῦ. Πῶς;

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

ΔΩΡΑ

Οἱ ἐγγραφόμενοι ἀπὸ τοῦδε **νέοι** συνδρομηταὶ τῆς “Πινακοθήκης”, διὰ τὸ

τέταρτον ἔτος

τὸ ἀρχόμενον ἀπὸ 1ης Μαρτίου ἐ. ἔ. καὶ προπληρώνοντες ἐτησίαν συνδρομὴν, λαμβάνουν ἐνθὺς ἅμα τῇ καταιβολῇ αὐτῆς τὰ ἐξῆς:

ΔΩΡΕΑΝ

1ον Τὸ “Μαυθωλεῖον”, ἢ τοὺς “Δύο πόνοους”, (Δράματα).

2ον Τὰς “Ἐντυπώσεις τῆς ζωῆς”, ἢ τὰς “Φωτοσκιάσεις”, ἢ τὰς “Σατύρας”, (Διηγήματα).

3ον Τὸ “Κρυφὸ σχολεῖον”, ἢ τὸ “Πάσχα ἐν Ἑλλάδι”, ἢ τὴν “Μικρὰν Ἐπαίτιδα (Φωτοτυπίαν).

4ον Τὴν ἐκδοθησομένην προσεχῶς **μεγάλαν φωτοτυπίαν** τοῦ ἔτους 1904.

Ἐπίσης λαμβάνουν, ἐὰν θέλουν, μὲ **ἐκπτώσιν**

1ον Τὸ **Ἡμερολόγιον Σκόκου** τοῦ ἔτους 1904 δρ. 4 (ἀντὶ 5).

2ον Τὴν σατυρικὴν ἐβδομαδιαίαν ἐφημερίδα “**Σφῦραν**”, δρ. 4 (ἀντὶ 5).

3ον Τὴν “**Ἐπετηρίδα τῶν Φιλοτέχνων**”, δρ. 1 (ἀντὶ δρ. 3).

Οἱ ἐκ τῶν **παλαιῶν συνδρομητῶν** τῆς “Πινακοθήκης”, ἀναεώνοντες ἀπὸ **σήμερον** τὴν συνδρομὴν των (οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ **ἀπ’ εὐθείας** πρὸς τὴν ἐν Ἀθῆναις Διεύθυνσιν τῆς “Πινακοθήκης”, δι’ ἐπιταγῆς τραπεζικῆς ἢ ταχυδρομικῆς) λαμβάνουν ἐλευθέρῳ ταχυδρομικῶν τελῶν

ΜΕΓΑΛΗΝ ΦΩΤΟΤΥΠΙΑΝ

ἐκιάκτον ἐνδιαφέροντος, ἥτις θὰ εἶναι **εἰοίμη** μετὰ τινος ἡμέρας.

Πρὸς τοῦτοις δέ, πάσας τὰς ἐκδόσεις τῆς “Πινακοθήκης”, βιβλία καὶ εἰκόνας, εἰς τὸ

ἡμισυ τῆς τιμῆς.

Τὰ ταχυδρομικὰ εἰς βάρος μας.